

ske CO₂-afgift, herunder også alle de programmer, der finansieres ved provenuet fra den danske CO₂-afgift, siger Energistyrelsens beregninger, at så er mankoen ikke 6 pct., men 14 pct. De tal er jeg parat til at lægge frem i Folketingets Energipolitiske Udvalg. Men man skal altså være klar over, at man starter ikke ved 6 pct., men ved 14 pct., hvis man følger det forslag, som bliver lagt frem her.

Deretter hørte jeg, at hr. Peter Hansen-Nord sagde, at nu ville han trylle problemet væk. Og jeg skal ærligt indrømme, at i betragtning af al den møje, vi har med det her spørgsmål, var jeg en af dem, der sad tilbage og glædede mig til tryllekunstens lykkelige udfald. Men desværre lykkedes det ikke engang hr. Hansen-Nord at trylle problemet op i ærmet, for det, han jo gjorde i sit indlæg, var faktisk at give en række årsager til, at vi på nogle områder har haft stigning i CO₂-udslippet.

Jeg synes, at fælles for en række af de eksempler, han nævnte, var, at der sådan set er gode grunde til, at man på nogle områder bruger mere energi eller har energitab af den ene eller den anden art. Forøgelsen af aktiviteten i Nordsøen – bare for at tage et eksempel – er jo noget, der koster energi, som også flere ordførere var inde på i formiddags, da vi diskuterede dette spørgsmål. Men tilbage står, når vi skræller alt det her af, at det er en kendsgerning, at vi i øjeblikket udslipper CO₂ – og vil gøre det i fremtiden på det grundlag, vi nu engang kender – i større mængder end det, der lå i planlægningen i »Energi 2000«.

Vi når ikke med de beslutninger, vi allerede har truffet, målet: de 20 pct.s reduktion, og derfor er det nødvendigt i dialogen med de politiske partier, i dialogen med erhvervene at finde frem til de instrumenter, der gør, at Folketinget kan leve op til sine egne målsætninger. Det er det, der er det alvorlige.

Hr. Hansen-Nord sagde noget, som jeg var ked af. Hr. Hansen-Nord sagde, at det var bestilte tal. Hr. Hansen-Nord tænker øjensynlig, at regeringen har en stor interesse i at fremstille situationen så slem som overhovedet mulig. Jeg tror ikke, hr. Hansen-Nord kan have læst en eneste dansk avis i de sidste måneder og derved være blevet overbevist om, at det her projekt er et nemt projekt for regeringen.

Det er ikke noget, vi gør for vores sjælefreds eller bekvemmeligheds skyld. Vi gør det, fordi Danmark som andre lande er konfronteret med en virkelig alvorlig udfordring, nemlig risikoen

for klimaforandringer, som vi jo desværre allerede kan iagttage en række eksempler på. Naturkatastrofe efter naturkatastrofe følger i stadig hurtigere og i forhold til historiske erfaringer uheldsvanger hurtig rækkefølge: oversvømmelser, tørkeperiode, storm, stormflod, orkaner osv., noget, som har givet sig udtryk i – det er jo et kapitalistisk samfund, vi lever i – at forsikringsselskaberne allerede er begyndt at sætte præmierne ganske markant i vejret.

Det er allerede ved at gå galt. Og for at Danmark skal løfte sin del af opgaven, har vi dette med de 20 pct., og det er derfor, vi gør det, det er derfor, vi har disse dialoger, det er derfor, vi snakker om grønne afgifter. Det er ikke et ideologisk mål at få indført grønne afgifter eller gøre noget som helst andet, men det er en forpligtelse, en menneskelig, en miljømæssig, en politisk forpligtelse, at Danmark lever op til sin målsætning om en reduktion på de 20 pct.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Til hr. Hansen-Nord: Jeg fik ikke svar fra Venstre på, om man internationalt har tænkt sig, at Danmark skal lade være at støtte de små ø-staters forslag på konferencen i Berlin. Og det var sådan set det, jeg forstod på Venstres indlæg at vi ikke skal. Når de små ø-stater er gået frem på verdensarenaen, er det jo, fordi de ved, de er ofre for drivhuseffekten, hvis nogen er det. I forlængelse af det svar, som hr. Svend Auken har givet før, mener jeg, at Venstres indlæg her enten er hykleri, at man går med til målet, men ingen metoder vil, eller også vil man, når man afviser afgifter, indføre et kontrolregime, som siger sparto til, hvad vi har set her i landet. Hver enkelt lille erhvervsdrivende skal kontrolleres af staten; den ene kontrollant efter den anden skal ud at læse elmåleren af. Er det dét, Venstre vil?

Nej, så kom svaret. Så valgte Venstre – og hr. Hansen-Nord må undskylde mig ordvalget, men jeg har ikke et bedre – at komme med kreativ miljøregnskabsføring her fra talerstolen. Som om CO₂-udslip ikke er CO₂-udslip helt uafhængigt af, hvordan det er fremstillet. CO₂ må være CO₂, når man måler det, men det, hr. Hansen-Nord var ved at opdigte et Venstre-kreativt miljøregnskab på, var, at hvis CO₂-udslippet kommer på en bestemt måde, skal det ikke tælles med. Det var lidt ynkeligt, og hvis det virkelig er V, K og Z's argumentation for at ville fjerne den eksisterende CO₂-afgift og sige nej til øgede afgifter på dette område, synes jeg, det er godt, vi har fået det frem i dagens lys.